

Eesti Skaut

Eesti Skautide Maleva ajakiri

№. 6

Märts

1930. a.

Väljaandja: **EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP**

TOIMETUS:

Vastutav toimetaja: K. TREFFNER / Tegevtoimetaja: A. GRÖNBERG

Toimetuse liikmed: H. HAAMER, K. LIPING, V. KLIIMAND, H. TARI, R. TREU

TALITUS:

TARTUS, Vallikraavi tän. 19 / Adress kirjavahetuseks: TARTU, Postkast 130

Ilmub aastas 8 numbrit / Aastakäik Kr. 1.20 / Üksiknumber 15 senti.

Heateod.

E. U.

Skautliku kasvatus üks peaülesandeid seisab poisi iseloomu kasvatuses. Arvukate teede ja harjutuste keskel omab ühe esimestest kohtadest abinõu, millele meil siia maani veel vähe tähelepanu on kingitud — skaudi heateod.

Suuremas osas meie skaudirühmades, järjekindel kasvatus ligemise teenimisele lõpeb juba tema algamisel, s. o. skaudi eksami sooritamisel. Hiljem tuletatakse heategusid meelde ja teostatakse neid ainult juhuslikult, tavaliselt siis kui häda sülle jookseb, harva neid ise otsides.

Sarnaselt läbiviiduna, puudub ses igasugune järjekindlus ja heategude mõju poisi iseloomule on minimaalne.

Asi paraneks sellega kui õpetatakse ja nõutakse vankumata järjekindlusega „igapäev üks heategu“. Muidugi on küsimus, kuidas saavad juhid selle vaimu poistesse. Võiks ütelda et see on võimata, kui juht ei sammu eeskujuna ees. Nii siis — kes juhtidest pole veel nii kaugel, alaku sellega kohe, sest ainult sel teel on edu võimalik. Alul tarvitab see teatavat tahtepingutust, kuid aegamööda leiata, et see kujuneb üheks teie moraalseks tarviduseks ja teil puudub midagi, kui olete unustanud tegemata oma igapäevase heateo.

Kui tõusete hommikul, tuletage meelde, et olete otsustanud selle päeva jooksul head teha kellegile; ja õhtul kui heidate magama, mõtelge järele kellele tegite selle heateo. Kui leiata kunagi, et olete unustanud selle, siis tehke järgmisel päeval selle eest kaks. Kuid ärge arvake, et skaudi kohus on ainult üks heategu. Ta teeb viiskümmend kui ta saab. Aga ühe ta peab tegema.

Heategu iseenesest ei tarvitse olla kuigi suur. Kas olete mingil viisil abiaks politseile, aitate mõnel vanakesel ületada liikumisriikka tänava, koristate klaasikillud kõnniteelt, või teete ruumi istumiseks kellelegi. Tehke mida aga leiata, kuid ühe heateo igapäev peate tegema; ja heategu on ainult see, mille eest te ei oota tasu.

Sisu:

Heateod | Skaudimänge | Eesti skautide spordiareng | Meriskautlus | Andestikke Eesti Skautide Malevast | Pojad kaljul | Juhtidele: Meie skautlus vajab kohaldamist maapoistist skaudile | Hundi poegade „sinise“ karja laulikust | Teated |

Olles juba vanemad juhid, ei suuda te vast kujutleda missuguse uue ilma avate te poisile, suutes juhtida teda heategudele nii, et see kujuneb üheks poisi harjumuseks. Poisile märkamatuks arenevad temas tähtsads iseloomu omadused. Tahtmata kutsub naeratuse näole sisemine rahuldustunne, mis tekib igal inimesel saanud aidata kedagi. Juba tähtis saavutus, kui see muutub harjumuseks. Veel suurem väikeste heategude tähtsus seisab selles, et nad on heaks kooliks suurematele ligemise aitamise juhtudele, nagu elupäästmine ja esimene abi; arendades poisis julgust, osavust, teovõimet ja teatud määral ka vastupidavust. Seda kõike tunneme ühise nime all „enesekindlus“. Ei aita ainult teoreetilised ja vahel ka praktilised teadmised esimesest abist, kui puuduvad omadused, mida me mõistame enesekindluse all. Alles siis kui omate selle, teete külma rahu ja tarvilise kiirusega seda, mis on vaja ligemise elu päästmiseks.

Viibides läinud suvel Inglismaal, olin tunnistajaks, kuis üks meie mõistete järele päris kõhetu skaut lahutas kaks riuukukke, tehes heateo avalikule rahule. Tal oli kindlasti rohkem vastavaid omadusi kui meil, kes alles siis märkasime juurde karata, kui tema oli juba seda teinud. Skaut on alati valmis. Kuidas saame sest aru. Baden-Powel vastab sellele nii. „Kui midagi juhtub, peab olema skaut esimene, kes appi tõtab, ega tohi lasta end ennetada mõnest kõrvalisest isikust“. See tähendab olla alati valmis.

Kuid teie ei saa seda olla, kui teil pole tarvilisi omadusi. Väikesed heated järjekindlalt läbiviiduna kasvatavad neid teis. Harrastage neid!

Nagu viimasest „Eesti Skaudist“ loeme, kasvab meie arv alatasa. Juhid pakkuge neile uustulnuile ka midagi, mis rahuldaks nende hinge, muidu kaotate andekamad ja paremad neist. Heated pakuvad neile seda! Juhid, juhtige neid selleni.

* * *

Rändavad rüütlid. Mäng, millega B. P. soovitab viia heated ka rühma või salga koosolekule.

Skauudid lähevad välja kas üksikult või paarides ehk ka salgana. Kui linnas, siis tänavale, et leida naisi, lapsi, kes vajavad abi. Kui maal, siis minge välja ja vaadake kas saate aidata mõnd talumeest või raske koormaga hobust. Sulgege lahti unustatud väravad ja kui loomad juba kurja peal, ajage nad välja. Tagasi tulles jutustatagu, mis keegi teinud.

Skauдимänge.

Siduge!

Iga salk saab kolm või rohkem kaunis pikka nõõri. Aega antakse pool tundi ning selle aja kestel lavastagu iga salk mingi juhuse, milles võimalik näidata kõigi nelja III jsk. eksamis nõutava sõlme kasutamist. Iga salk valigu skauudid, kes seovad need neli sõlme. See mäng tagab skautide sõlmede tegemise oskuse ja arusaamise, kus neid kasutada; samuti õpetab salgas koostööd.

Kui suur?

Pole alati võimalik skautidele tõestada, kui tulus on end a mõõtude teadmine. See salkadevaheline mäng aga võimaldab seda. Igal salgal tuleb leida võistlusel hulk mõõte, näiteks rühmajuhi pea ümbermõõt, abijuhi saapa number, esimese salgajuhi vöö pikkus, rühmajuhi pikkus jne. Poisid leiavad need mõõdud kaunis tabavalt, kui nad teavad eneste vastavaid mõõte.

Õnnetus jääl.

Rühma koonduse või muul ajal, mil soovitakse mängu korraldada, läheb korraldaja ruumi kaugemasse ossa, tõstab üles oma käe, hüüdes: „Appi! Upun! Skaut Raps päästa mind.“ Siis, kükitades ise maha, teeb ta põrandale endale ümber kriidiga ringi, tähendades jääauku.

Skaut Rapsi ülesanne on siis saada teda välja august ilma et ise sisse tõmmatud saaks. Ta võib kasutada iga eset ruumis ja abiks saada ka mõne teise skaudi, kui vajab seda. — Mängu ülesanne on õpetada kiiret mõtlemist ja oskust seisukorda kasutada. Ruumis ei tarvitseks olla redelit või pikemat lauda.

Mängimiseks väljas.

Rühm läheb välja, et leida meest, kelle kohta nad lugenud kirjeldust ning tema asukohta mingil maa-alal. Skaut nähes isiku, kes vastab kirjeldusele, küsib temalt: „Olete näinud siin mõnda skauti, vabandage?“ Kui vastatakse: „Tehke, mis Teie ülesanne“, on leitud õige isik. On aga vastus teine, pole muud teha kui tänada andmete eest ja jätkata otsimist.

Erutav rännak.

Väiksema skautide hulgaga läbistades vähekäidavat maakohta, võib see salkond end harjutada mõtlemisvõime kiirendamises ja luureoskuses. Leppides kokku, et iga nähtav inimene on ohtlik vaenlane, peavad skaudid „vaenlast“ nähes leidma endale võimaluse oma maršruudis edasi minna „vaenlase“ poolt nägemata.

1. märtsil s. a. järgnes Taevaisa kutsele

Kotka salga päälük

Endel Adamson

Jättes leinama

Türi skaute ja hundipoegi.

Eesti skautide spordi areng. Silmapaistvamalt esinenud kergejõustik.

Hall Hirv.

Sport mitmekesisis avaldusis Eestis skautide peres on oma arengut alanud ju meie skautide tekkimise algpäevil. Võib julgelt öelda — kui mitte skautluses üldse, siis spordis igatahes oleme saanud „kergemalt raskemale,“ s. o. teosammul edasi nihkunud; vast see ületükkimatus järjekindluses kujundab meil kehakasvatulise külje tulevikus paremale. Pole tarvis vana lõhkuda uue ehituseks, vaid tõeliselt tuleb ehitusega siinkohal alata, kuigi küllalt tugev vundament juba rajatud.

Kogutud andmed näitavad, et tegutsetud on üsna mitmekülgelt — kergejõustik, jalgpall, mängud, suusatamine, skautlik spordiosa on peamiselt alad olnud.

Meeskondade esinemises teate ning meeskonnajooksude näol, jalgpallis on skautid varemalt ja mõõdunud hooajalgi edukalt esinenud. See oleks skautluse propaganda spordile ja vastaspooltelt skautlusele. Nii keSKU edasi.

Kergejõustik on domineerival kohal asunud. Ja mis ongi sündsamaks võimete-prooviks kui poiss poisi kõrval lipata, hüpata vastasest kaugemale, heita kaugemale. Püüda. Püüda võita takistusi spordis, on tõesti tubliks kooliks, edaspidi elutakistuste võitmiseks.

Poisid! Kes teist ei tahaks parem olla! Näidake tegelikult seda spordis. Võitke vastane. Kuid võidetule jääge ikka parimaks sõbraks. Kas olete näinud, et sportlased omavahel viha kannavad sellepärast, et üks teisest parem on. Ei iialgi. Kaotustega õpitakse võitma. Kõik sportima, kuid sport jäägu alati mänguks, siis täidab tema oma otstarbe.

Kogutuu andmete põhjal toon allpool praegused Eesti skautide rekordid kergejõustikus.

100 mtr. jooks	— K. Schütz	Tartu	11,3	— Tallinnas	1929 a.
200 " "	— "	"	25,5	— Tartus	1929 a.
400 " "	— H. Michelson	"	55,3	— Tallinnas	1929 a.
1500 " "	— "	"	4,32	— " "	"
kaugushüpe	— "	"	6,00	— Petseris	1929 a.
kolmikshüpe	— "	"	12,71	— " "	"
teivashüpe	— "	"	3,20	— " "	"
kõrgushüpe	— O. Viin	Tartu	1,60	— Tartus	1923 a.
kuul (5,44 kg.)	— O. Root	"	13,51	— " "	"
ketas (normaal)	— "	"	33,00	— " "	"
ketas (1,5 kg.)	— P. Määrits	Valga	44,20	— Petseri	1929 a.
oda (800 gr.)	— R. Täcker	Tartu	39,93	— Tartus	1925 a.
oda (600 gr.)	— P. Määrits	Valga	43,31	— Petseris	1929 a.
oda (500 gr.)	— R. Lind	Paide	43,53	— " "	1926 a.
4×100 mtr. teatejooks	— Mahl, Velt, Nukk, Schütz	Tartu	49,8	— Tartus	1929 a.

SPORDITEATED

Kavatsusi spordi alal.

Sellekohase üleskutse põhjal „E. Skautis“ eelmises numbris on selgunud mõn-dagi head.

Nõmme maleva on alati valmis kaasa-lööma igasugustel võistlustel, kui need on malevate vahel peetavad. Ju Nõmme end mõõdud aastalgi maksma pani.

Petseri ning Võru kavatsevad ärapidada Lõuna-Eesti skautide spordivõistlusi, kust osa võtaksid veel Valga ja Tartu. Petseri rühm kavatseb neid eelmise aasta järele korraldada 25—26. mail, kuna Võru tahaks

neid omas linnas korraldada 18. mail. Eeldaksime sel korral viimast, et võimal-dada kergemat juurepääsu teistele. Võrul on veel kavatsusi, nagu hooaja avamiseks murdmaajooks 13. apr., kavatsus Lõuna-Eesti jalg- ning käsipalli turniirigi maha lüüa. Igatahes malevate vahelist asja tuleb ü h e n d a d a kergejõustikuga.

Ka Narvast kuuldu, et sealgi midagi tulemas on.

Tartul on ees suur ülesanne — üleriik-line võimetemäng. — Aeg selgub vast järgmiseks korra. Omavahelised võist-lused meeskondade vaiikuks tahab Tartu juba mai esimesel poolel läbi viia, peale selle osavõtt üldisest spordipäevast, kursusi.

Kellel ülesanne täitmata, täitku see ning võtku kohe sulg pihku. *Hall Hirv.*

Trossid.

Jämedaid kõisi laevas nimetatakse trossideks. Trossid valmistatakse: kanepist, manillast, mererohust, poomvillast, rauast ja terasest. Trossid on oma ehituse, tarvitamise ja vastupidavuse poolest väga mitmesugused. Trossi jämedust määrab ümbermõõt tollides — pikkus arvatakse 6 jalalistes süldades.

a) Mererohust trossid — tarvitatakse laeva puksiirtrossiks (vedrutross), mis on lühike — algab puksiirhaagist ja ulatub puksiiri ahtrini. Tarvitatakse ka laevade kinnitamiseks sadamates, iseäranis seal, kus merelained otse sadamasse käivad. Mererohust trossid on õige jämedad 14—36 tolli ümbermõõt ja 3—4 keelised. On aga ka peenemaid, — neid laevas ei tarvitata.

b) Kanepi trossid tarvitatakse laeva taklasi juures varduniteks, vantideks, staagideks ja tali lõõpriteks. Kanepi trossid on 3—4 keelised 1—12 tolli jämedad. Kanepitrossi keed koosnevad omakorda veel niitidest.

c) Manilla trossid — tarvitatakse jooksvaks taklasiks talilõõpriteks, brassideks (raa ohjad), fallideks, ja stroppideks. Manilla trossid on kanepi trossidest vastupidavuse ja kulu poolest paremad. Jäme-

dus 1—12 tolli, harilikult 3—4 keelised. Kõigil 4-ja keelistel trossidel on süda, et trossile ümargust kuju anda.

Jooksva taklasi jaoks tarvitatakse laevas tõrvatud kanepi trossi, paatidel aga manilla ehk tõrvamata kanepi trossi.

Seisva taklasi jaoks tarvitatakse teras ehk raud vaierit.

Kinnitus otsteks — pehmet vaierit. Pehmet vaierit tarvitatakse osalt ka jooksvaks taklasiks.

Benslitteks tarvitatakse peale peenikese nõõri ka pehmet vaierit.

4—6 tolli jämedusi kõisi nimetatakse trossideks, 6—13 tolli jämedusi kõisi nimetatakse kaabeltõudeks.

Trossid ja kaabeltõud valmistatakse 100 sülda pikad, millest ka merepeale pikkusmõõt — kaabel tuletatud.

Nõõrid ja kõied, mille ümbermõõt vähem, kui üks toll nimetatakse liinideks. Liinide pikkus on 50 sülda. Liinid nimetatakse niitide ja otstarbe järele, näit.: 6, 9 ja 12 niidiline liin; logiliin, loodliin jne.

Seemasgarn on kahest keest kokukeeratud liin. Seemasgarni pikkus on 25 sülda.

Uued kõied ja trossid on keritud puhitidesse. Et uuest puhist trossi lahti kerida, pannakse puht külliti tekile, võetakse seespoolne ots puhi seest läbi ja tõmmatakse tross välja sirgeks. Ainult vaieritrossi ei või seestpoolsest otsast hakata lahti kerima. Vaieritross asetatakse otsa peale ja keritakse lahti välispoolsest otsast. Vaieritrossi on veel kerge lahtikerida, kui tema keskmisest õõnsusest kang läbi pista ja puht üles tõsta ja siis vaier maha kerida nagu pooli pealt, (puht käib siinjuures ringi ümber kangi).

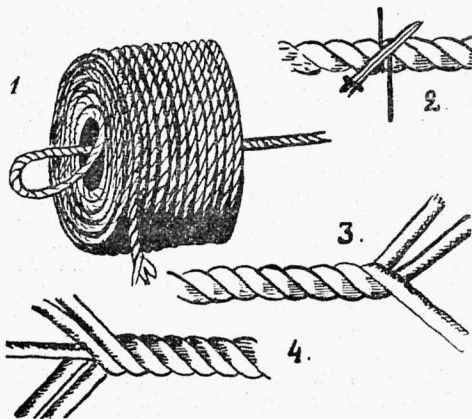
On trossipuht lahti keritud, tulevad esmalt kängud välja keerata ja siis venitada.

Uus kanepitross venib iga 12 sülda kohta 1 süld pikemaks. *mslc.*

Sõlmed.

Lenksõlm (joon 1.) tehakse harilikult siis kui tarvis rutuga kuhugile ümber köit ehk trossi siduda. Kui aga lenksõlm asub siledal poomial siis võib ta libiseda ja lahti minna; et seda ei juhtuks, tehakse lenksõlm slagiga (joon 2.).

Seasõrga (joon. 3 ja 4) tarvitatakse trossi otsa mingisuguse paali külge kinnitamiseks, veeblingute siduriseks vantide külge, samuti seotakse paadi vanguliin pingi ümber, kui paat poomi all seisab

1. Trossi puhi lahtikerimine.
2. Kuidas trossi jämedust mõõta.
3. Kolme keeline tross.
4. Nelja keeline tross sūdamega.

Juhusel kui tarvilik, et seasõrg teist otsa-
pidi ei veniks ega libedat poomi mööda
edasi ei libiseks, tehakse kahekordne sea-
sõrg (joon. 5 ja 6).

Plattsõlm (joon 7) vaieri ehk pee-
nikese trossiotsa kokkusidumiseks jäme-
daga. Plattsõlme köitmiseks käänatakse
jämeda köie mõlemad otsad 8 taoliselt
üksteisest läbi ja benslitakse kinni, et
sõlm kokku ei libiseks. Siis võetakse
vaier, aetakse jämedast trossist läbi nagu
joonisel näidatud ja bekslitakse vaieri
keega kinni.

Kalamehesõlm (joon 8) tarvita-
takse trossi keti otsa sidumiseks. Trossi
ots võetakse ketist kaks korda läbi, saadud
lengist veel kord läbi, tehakse pool sea-
sõrga ja buslitakse ots kinni, et sõlm
kokku ei jookseks.

Shoodi (joon 9) ja bramshoodi
sõlm (joon 10), tarvitatakse otsa kinnita-
miseks mõne aasa ehk purje nurga külge
sidumiseks. Bramshoodi sõlm tehakse
sellepärast, et shodi sõlm pingutades kokku
jookseb, kuna bramshodi sõlm end nii
kokku ei kisu, ja teda on selletõttu hil-
jem kerge lahti võtta.

Paalstek (joon 11). Sadama silla
ääres leiduvaid poste, mille külge laevu
kinnitatakse, nimetatakse paalideks. Hari-
likult on laeva kinnitustrosside otstel sil-
mused otsa spleisitud, et hülb oleks teda
paali külge kinnitada, kui aga silmust pole,
tuleb teha paalstek. Kahekordne
paalstek (joon 12) tarvitatakse ist-

meks. Ühest lengist pistetakse jalad läbi
istumiseks, teisest — pea ja käed, nii et
lenk selja taha jääb. Sellega võib inimesi
tõsta ja alla lasta kus seda vaja läheb.

Õige sõlm (joon 13.) tehakse pea igal-
pool, kus vaja läheb kahte otsa ühendada.
Õige sõlm tõmbab end kokku ja teda on
raske lahti teha, juhustel, kus tema lah-
i tegemine raskusi sünnitab, tehakse reh-
v sõlm (joon 14.) Rehv sõlmega seotakse
purjude rehvi paelu purjude rehvimisel.

Üksikud keed ja seemansgarid
seotakse kokku õige sõlmega. Selleks
jaotakse mõlemad otsad kaheks, tehakse
jaotud otsad peeneks, siis asetatakse risti
üksteise vahele (joon 15.) ja tehakse ühe
poolega õige sõlm (joon 16.) siis teise
poolega. Otsi ära lõigates jääb sõlm
väikeseks ja peaaegu tundmatuks.

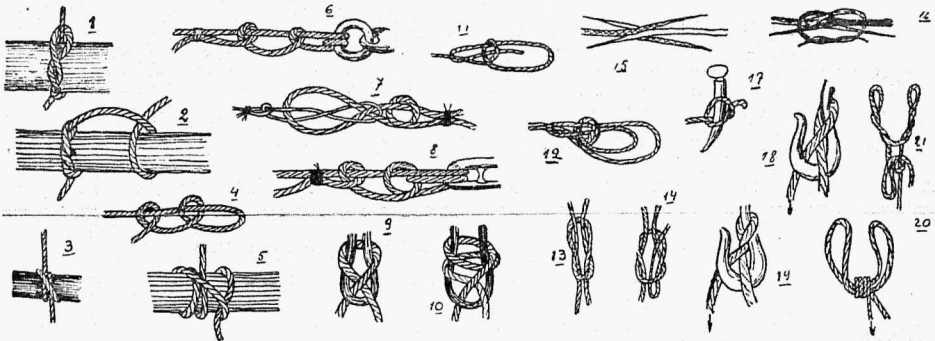
Benslini kuhugi peale pannes tuleb ben-
sel maalspiikiga tugevasti kokkufõmmata.
Selleks võetakse bensel isemoodi maal-
spiiki otsa nagu see joon 17. näidatud.

Jämeda trossi otsa haagi külge kinni-
tamiseks tehakse lihtne aas (joon 18
ja 19).

Peenikese otsa haagi otsa kinnitamiseks
tarvitatakse haaksõlme (joon 20).

Kahekordne haaksõlm tehakse
nööri ehk trossi otsa pikk lenk, keera-
takse seda lenki neli korda ringi nagu
see joon 21 näidatud. Lengid pannakse
haagi peale. Kahekordset haaksõlme haagi
pealt ära võttes läheb see iseenesest lahti.

msk.

1) Lenk sõlm.	8) Kalamehesõlm	15) Semansgani sõlm
2) Lenk sõlm slagiga	9) Shoodi sõlm	16) " " "
3) Sea sõrg.	10) Bramshoodi sõlm	17) Benslini sõlm
4) Jooksev silmus	11) Paalstek	18) Jämeda trossi haagi
5) Kahekordne seasõrg	12) Kahekordne paalstek	19) sõlm
6) Kinnitus silmus	13) Õige sõlm	20) Haaksõlm
7) Platt sõlm	14) Rehvi sõlm	21) Kahekordne haaksõlm

Andmestikke Eesti Skautide malevast.

Kokkuvõte ESM aastapäeva puhul. Andmed kuni 1. detsembrini 1929 a.

Rühma vanemate elukutseline jaotus.

Aastad	Elukute	Kooliõpetajad			Kaitsevälilased ja kaitseleit.			Muud elukutsed													Kokku				
		A.	B.	A.	B.	C.	Rüügamefnikke	Tööstureid	Instruktooreid	Kinnisvarasomanikke	Kaugeõidukaptene	Arste	Juriste	Ariomanikke	Käsitöölisi	Näitlejaid	Kaevanduse juhatajaid	Kirikuõpetajaid	Aednikke	Põllumehi		Pangadirektoreid	Teadmata	Puuduivad	
1927.		11	6	6	3	—	13	2	2	1	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	12	13	74
1928.		9	12	—	2	1	10	2	—	—	1	1	1	1	—	—	1	—	1	1	1	12	26	82	
1929.		11	14	6	2	—	14	—	—	—	—	1	—	5	—	1	1	2	—	—	—	6	19	82	

Rühmapealikute ja karjahuntide elukutse ja vanadus.

Aastad	Haridusline jaotus						Vanadusline jaotus										Kokku				
	Üliõpilased ja vastava haridusega		Keskkoooli õpilasi		Kutsekoooli õpilasi		Liig noored					Normaal vanusega									
	Keskkoooli õpilasi	Kutsekoooli õpilasi	Algkoooli õpilasi	Väljaspool koooli ja teadmata	12 a. vanu	13 a. vanu	14 a. vanu	15 a. vanu	16 a. vanu	17 a. vanu	18 a. vanu	19 a. vanu	20 a. vanu	21 a. vanu	22 a. vanu	23 a. vanu		24 a. vanu	25 a. vanu	26 a. vanu	
	1927	4	34	3	5	28	—	—	4	3	13	15	18	8	5	2		1	5	—	—
1928	3	39	3	1	36	1	—	1	9	11	17	18	9	5	2	1	5	2	1	—	82
1929	3	35	3	—	41	—	1	2	5	14	19	11	9	5	1	5	6	—	4	—	82

Rühmapealikute ja karjahuntide skaudijärgud ja organisatsioonis viibimine.

Aastad	Skauti järgud						Mitu aastat organisatsioonis												Kokku		
	Algajaid	III järgu skaute	II järgu skaute	I järgu skaute	N. skautmaster	Skautmastere	Kuni aasta org.	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	7 aastat	8 aastat	9 aastat	10 aastat	11 aastat	12 aastat			
1927	3	27	15	25	4	—	13	16	14	13	6	3	4	2	—	2	1	—	—	—	74
1928	4	26	24	25	3	—	14	7	15	13	10	8	4	7	—	1	1	1	—	—	82
1929	5	21	28	19	8	1	16	5	15	13	7	8	6	7	3	1	1	—	—	—	82

Eesti Skautide Maleva koosseisu jagunemine

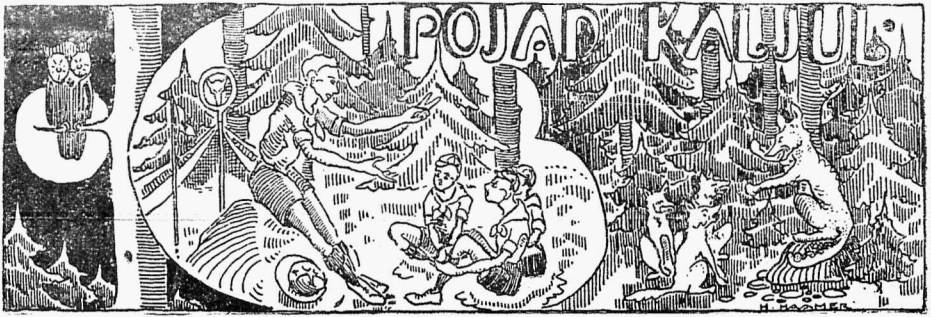
Aastad	Kutseline					Vanadusline													K o k k u
	Algkooli õpilasi	Tööstuskooli õpil.	Keskooli õpil.	Seminari õpil.	Üliõpilasi	Töökäijad	8 a. vanu	9 a. vanu	10 a. vanu	11 a. vanu	12 a. vanu	13 a. vanu	14 a. vanu	15 a. vanu	16 a. vanu	17 a. vanu	18 a. vanu	Üle 18 a. vanu	
1927	697	71	509	50	22	290	14	34	64	68	142	178	213	221	236	207	114	138	1629
1928	751	60	512	21	7	267	57	42	98	94	147	167	213	224	215	155	87	119	1618
1929	837	82	527	13	12	281	63	93	125	107	170	114	224	258	201	180	110	107	1752

Skautide koosseis rühma registreerimislehtede andmetel.

Aastad	Alajaotus				Kokku	Hoolsusmärke antud	Eeskujulikke skaute	Eriksame sooritatud	Rühmi	Keskmine liigete arv rühmas	Kuni 3 a. org.-is	Üle 3 a. org.-is
	Algajaid skaute	Skaute	II järgu skaute	I järgu skaute								
1927	400	652	226	85	1363	58	14	496	57	24	1022	341
1928	397	687	162	44	1290	75	23	633	58	22	975	315
1929	283	717	169	84	1283	107	38	513	59	21	902	381

Hundipoegade koosseis karja registreerimislehtede andmetel.

Aastad	Alajaotus				K O K K U	Eeskujulikke hundip.	Antud erialasi	K a r j u	Karja keskmine liikm. arv	Kuni 3 a. org.-is	Üle 3 a. org.-is
	Algajaid	Hellkäppi	Ühe kõrva	Kahe kõrva							
1927	75	105	54	32	266	13	44	17	16	160	106
1928	172	120	87	49	428	13	21	24	18	349	79
1929	181	146	101	41	469	19	69	23	20	383	86

Kiri poegadele.

Pööningult kastist vana kola seast leidsin ma midagi, mis mulle lapsepõlve mälestusi elustasid. Need olid ühe raamatu lehed. Juba üsna kärisenud olid nad, ei kaani enam ümber, ei kokkukõitmise jälgi. Ei võinud ometi neid hooletult kõrvale heita, sest nende lehtede kaudu olin korraga nagu tagasi kistud aastatesse, mil need kallidena ja väärtuslikkudena meie poiste lapsepõlve aastail suurt osa etendasid. See oli „pisikese Pille lugu“, mis sinna kasti hooletusse oli jäänud.

Palju oli meil raamatuid ja jutukesi, aga ükski neist ei olnud nii huvitav ja kõitev nagu lugu pisikesest Pillest. Ikka jälle ja jälle pidi isa meile teda ette lugema ja kui enne tuli magama heitmise aeg, siis pidi ta lõpu meile jutustama, et uni tuleks rutuga. Oi seda pisikest muinasjutu Pillekest, kes pidi hirmuma huntidest ja kartma karusid, kellest võõrad ei hoolinud, kelle vanemad olid surnud. Sää! juba teisel leheküljel astub ta korvikesega metsa, olime ta mütsi punaseks maalinud, nii ilmus ta meile elavamana muinasjutu maailm. Sää! sikutab hunt oma saba jääaugust ja rebane itsitab: „noh kas ei jaksa enam kalu välja tirida!“ Sää! ronib taat, eite kotiga hammaste vahel hoides tapuroigast mööda üles, tahtes taeva jõuda — siniseks olime värvunud taeva ja koti kollaseks, aga maja õlgkatuse punaseks, vististi oli muinasjutumaal punaseidki õlgi.

Kui kaua küll võis Pillekene sää! kastis juba vedelenud olla, kindlasti oli tal igav — sest keegi ei lugenud teda. Aastad olid ta välimuse rikkunud, ta oli jäänud nii viletsaks lehtede puntraks, lehtede ääred kõik näritud, kollaseks muutunud, niiskusest hallitanud ja kopitanud lõhngi juba Pille lugudel juures. Te arvate, et ta kümme

aastat sää! kastis juba puhkas, ei viisteistkümme, vahest veel rohkemgi saab neid kui õieti arvata; selle aja oli Pillekene üksinda, ilma sõpradeta. Ei ta kasvanud kaudnimaks sel ajal, ega sirgunud suuremaks, selle vastu näis ta lehekülgedel nüüd nii ime tillukesena, nii pisikese tüdrukkesena. Oi ta imestaks kui ta teaks kui suureks juba olemine sirgunud, et voodi, kus ta meid oli näinud, uinumasa on peaaegu poole, vahest veelgi enam pikemaks veninud ja tuba kus tema meie laual lebas, on saanud teistele.

Õõeks panime tihtilugu Pillekese padja alla, kordamööda sündis see, et muinasjutt meele jääks kauaks ajaks. Imekauneid unesid nägime siis ja jutustasime hommikul üksksteie võidu ja kauraim oli ikka sel, kelle pää all Pillekene õõl oli puhanud.

Siis kui kiskuma läksime, kui vaenuvanker vendade vahel veerema hakkas, siis tõi isa viisakimbu asemel Pille ja ta luges, luges nii ilusasti nagu ta kunagi veel polnud seda teinud. Kuulasime alul pisut vastumeelselt, peod sügelesid õiendamata jäänud kõrvakiilust alles, aga siis muutus lugu ikka põnevamaks, ja kus juba lehm, lambad, kass, koer, kukk ja härg kord pimedal õõl, mil sõrmegi ei näinud suhu pista, suure kisaga hurdi, karu ja rebase lauda ukse alt minema kihutasid, sää! olid meiegi südamed võidetud suure põnevuse pärast ja edasi kuulatasime juba käsi üks-teisel ümber kaela.

See oli tore lugu pisikesest Pillest, tal oli mingi nõia võim juures, juba kümme ja enam kordi oli ta läbi loetud, aga ikka alles põnev ja huvitav.

Siis läksime kooli. Sest ajast tekkisid joonistused raamatu kaantele ja lehekülgedele. Pillele punane müts, kukele roheline sullestik, rebasele kollane kasukas. Hakkasime juba ise lugema Pille lugusid. Esmalt iseendile, aga siis isale, emale ja vanaemale. Kõige tänulikum kuulaja oli vana haige vanaema, sest teistel oli alati kiire. Ikka sõrm rea all veerisime lauseid, aga see ei olnudki nii raske, sest Pille muinasjutt oli pähegi kulunud.

Mida enam raamat lagunes, seda vähemaks jäi ta tarvitamine. Terve rida uusi muinasjutte asendasid Pille lood, aga vahete vahel võeti temagi ette ja loeti, austati teda kui vana sõpra. Siis aga ühe jõulu ees kraamiti kõik vana rämps pööningule; sest ajast saadik ei teatud enam midagi Pillest, ei olnud tarvidustki enam ta järele. Nõnda kasvasime suureks, kuna muinasjuttu Pillekene kraami korvis jäi ikka endiseks pisikeseks, olgugi et aastad samuti üle tema tuhisesid nagu üle meiegi, sest teadagi ei või kraami kastis aastate eest varjule pugeda, kuigi see pelgupaik ka kõige kaugemas pööningu nurgas peaks olema. Ometi midagi salapäraselt on jäänud pisikesel Pille külge ja see on see imelik võime meid viia muretule muinasmaale. Eks ole see väga sõbralik temast, aga ega ta ka mujale ei suudakski meid viia, sest ta oli ju ainult meie lapsepõlve sõber.

Ma ei mõista miks vanad ei armasta muinasjuttu, miks nad nii hooletumalt unustavad kraami kasti nii palju kaunist maailma. Neil on seks küll vististi omad põhjused.

Aga tahan veel kord peita pää alla pisikesel Pille, veel enne õhtu palvet, vahest viib ta mind veel kord kaunile lapsepõlve muinasjuttu maale.

Muidugi teen seda siis kui keegi ei näe, muidu arvavad teised seda nõiduseks.

Armas onu Uhu!

Sest on küll hea tükk aega mööda läinud kui siin Pühas skaudijuhtide talvekonverentsi tehti, aga meie karja koondus sel päeval oli iseäranis tähtis. Vaat pühapäeval pärast lõunat siis ta peeti. Kõik suured skaudid vaatavad päält vigureid mida tegime, hunt vanahundiga kahekesi olid meie kallal. Aga pärast kuuldi, polla me linna poistest põrmugi taha jäänud. Laulsime neile ka ühe laulu, mis nõnda hakkab „Kui hundipojad laagri aal, kord istisid maha sööma, siis hunt läks talust kapaga neil hapu piima tooma.“ Selle laulu sa vist juba tead. Siis 23 märtsi õhtul olid koos skaudid, hundipoegi ja gaide, kus õpetaja jutustas skautide asjandest Eestis ja Saaremaal. Ka see oli meil üks iseäraline lugu, et 21 märtsi ööl hirmsasti tormas. Maru viis suure tüki kiriku

plekk-katust päält maha. Kui hommikul kooli tulime, siis olid skaudid ja õpetaja katust kõitega kinni püüdnud ülal katuse raamistikul. Arvasime juba, et mõni pidi kodinal alla tulema. Aga ei tulnud. Aga Uueelu peremees, kes kah appi tuli, tegi küll surma triki, mis ta elu oleks maksnud. Ta istus lahtisele pleki äärelle seda alla vajutades, kui korraga kõva maru hoog selle talt alt ära kiskus ja mehe kõrgele üles paiskas, kust ta aga Jumal tänatud tagasi katusele prantsatas.

Seda kord muud uudist pole. Hunt ja teised pojad tervitavad. *Tiruli.*

Mis te olete juba teinud?

Pojad, pea tuleb hunt kavala näoga koon-dusele ja ütleb: „pühapäeva hommikul kui ilus ilm läheme jalutuskäigule.“ O, ja minu seljakotis on talvest jooni alles rofi pesa, mu pluss alles lappimata, kaelarätik värvimata, mütsinokk mädanenud.

Siis tuleb laager. O ja minu hambad vahtuvad kompveki närimisest ja küür kannatab kinos istumisest, aga mitte sentigi veel hoiukassas laagri jaoks. Hunt küsib: „mis te olete juba meie lõbusateks päevadeks teinud?“ Pojad, see pole naljasi roti pesaga seljakotis laagri minna, rammusaf ernesuppi neist ei saa ja muidu puuri linnuks nad ka ei kõlba.

Ja hambaid ei arstita mitte nii, et elektri posti küljest võtad laastu ning sellega valutavat hammast sorgid, vaid nõnda et igal nädalal pisikesel summa hoiukarpi panned. Pole sul seda veel, küll hunt selle lihtsa viguri sulle õpetab.

Aga pojad, kui sel suvel veel okstest telgis sääskedega maadlema peame, siis ei maksa enam hundipoja nime kanda, kes teavad küll, et jahukottidest värnitsaga ülevõõbatuna saab telgi mis isegi pisikesi poisse läbi ei lase, kui nende sadu järsku alla langeks.

Mis olete juba teinud pikemate päevade ja kõrgemalt käiva päikeselõunadeks?

Surts.

Meie skautlus vajab kohaldamist maapoisist skaudile.

Edeva Hundi kirjutis skaudijuhtidele ja vanematele skautidele, eriti maapoistele.

Meil Eestis ei ole suuri linnasi, ei ole tihedat linnade võrku, ja selle tõttu elab suurem hulk inimesi maal. Sellega elab ka suurem hulk meie poisse, seda skautluse materjaali, maal, vaba loodusega kõige ligemas kokkupuutumises. Neid poisse ei tõmba küllaldaselt loosung: „Ligemale loodusele.“ Siit seletub ka meie väiksemates linnades asuvate mälivate jõuetus laagrite korraldamiseks — ei ole küllaldaselt osavõtjaid, ei ole küllalt suveks linnajääjaid poisse-skaute. Selle vastu suuremad linnad (Tallinn, ka Tartu) korraldavad mitmed laagrid suve jooksul, mõned rühmad suudavad koguni 5—6 pikemat-lühemat toime panna. Siin on võimaldajaks mitmed tegurid. Esimesena pean märkima, et linna poissi tõmbab elu looduses, kus ta võib tähelepanna mitmeid „imesi“. Teisena saab suurlinna skaudivanematelt kergemini nõusolek, kuna poja laagriretk on ju odava suvitusvõimalusena tervitatav (eriti kehvemate perelaste suhtes võib siin skautlust tõsise häätegitjana tunnustada), tuues tervist ja värskust, hoides eemale poisi linna suvisest tolmusest mitte-midagi-tegemisest ja võibolla tihti poisi langemisest halbade sõprade kilda. Vastandina sellele ei võimaldu maapoisile-skaudile laagrist osavõtt üsna tihti ka vanemate nõusoleku puudusel. Skaut tahaks ise meeleldi need päevad — nädalad kaasa elada telkkatuse all, arendada oma keha paenduvaks pallimänguga, õppida looduse tähelepanemise tarkusi, harjutada jälgede lugemise kunsti, kuulata õhtuti loitva laagrilõkke juures vanema venna kaasahaaravat jutustust. Kuid seda ei saa, sest laagriajal ilusail suvepäivil on isale töö juures möödapääsematud ka poja käed: vanem ja tugevam on ju varahommikul vikatiga väljal, noorem ja nõrgem on keskpäeva leitsakus rehaga heinatööl. Siin õhku ja tervet heinaaroomi külluses, vahapääl poiss võib end ojaski loputada, ja küllap õhtuks luud-lihaksed küllalt hellaks muutuvad — milleks talle veel pallimängu; kui aga poisi vaim igatseb lõkke luulet, eks seda saab rohkesti küllalt õitsil olles, hobuseid karjatades.

Erinemine maa- ja linnapoisiks annab end teravalt tunda igas ettevõttes. Ja kui maapoistel on takistatud kaasa elada laagrielu neid kaht nädalat, mida viiskümmend nädalat tarvilik oodata, siis ei saa seda võtta loomulikuna ja paratamatuna, vaid siia tuleb luua parandust, eriti praegu, kus seisame ju organisatsiooni oludekohase rakendamise ülesande lahen-

damise eel. Kui praegu vahest suurem skautide arv komplekteerub linnapoistest, siis tingib seda praegune org'i kava, tema üldalused. Välja minnes põhimõttest, et skautlus on kõikide noorte päralt, siis arvan mina tarvilise siin eriti skautluse Eesti oludele kohandamise. Küsimust peame lahendama skautide ja vanemate seisukohalt.

Noortel on püsivust tegutsemiseks ainult neil aladel, kus nendele uut ja huvitavat pakutakse. Nooremas eas ei ole palju lahkuminekuid nõuetes, kuigi meie kultuuri arenemine järjest varasemalt sunnib huvipiirkonnad erinema. Kuid juba tõsisema skaudi eas on palju raskem ühiste huvipunktide leidmine, millest küll ülepääsu hõlbustab skaudi töö individualiseerimine. Vanemad esildavad omad nõudmised otstarbekuse seisukohalt. Siin on skautlusel suureks paremuseks tema praktilisuse esiletoomine. Kuid skautlus on tulnud maalt, milline erineb nii rohkesti meie põllumajanduslike majapidamisega riigist, et kõik praktilisuski alati Eesti poisi vanemate juures küllalt kaaluv ei ole. „Seasõrga“ oskab sõlmida iga poiss, aga skautluse suures sõlmede hulgas ühtki koormasidumise võtet ei õpetata ometi!

Daani, Rootsi ja Norra skautide tegevustikus mängib suurt osa rühma kodu, mis asub omas rühma majas sagedamini linnast eemal, mõne küla serval või ka kaugemal metsalagendikul Sinna kogutakse nädala lõppu veetma, ja kui ta ei asenda rühmalaagrit täielikult, siis ometi harjutatakse sääl suur osa laagritarkusi. Kuid ühtlasi sellega õpitakse ja omatakse vilumus eluks ja tööks isatalus, koduaias. Juba oma maja ehitus, tihedamini ümberehitus mõnest küünist, laduhoonest, see õpetab kirvest-saagi-peitlit majapidamise piirides käsitama. Seesmine remont annab muidugi omad kogemused, samuti kui tarviliku mööbli ja majatarbete hankimine-valmistamine. Ümberasuva aia ja majaesise planeerimine, igaaastased aiatööd, alates kevadel vara ja lõpetades sügisel saaduste kogumisega ning maamulla ette valmistamisega talveuneks ning uueks kevadeks — siin on laialdane tööväli, kus tegutsemine pakub mõndagi huviküllast linnapoisile, vastavalt korraldatuna aga tarvilikku õpetlikku maapoisile, ja Eesti põllumehest isa süda oleks rahul nähes poega mängimas mängu, milline talle tõesti edaspidiseks eluks teadmisi annab. Kogu rühma kätehulk saab kergesti valmiks töödega, jättes aega tarvilikeks puhtskautlikeks tegelemisteks. Selline „koda“ oleks aga rühma ühendajaks, tema elu keskuseks. Siit saab tarviduse järele kõiki ettevõtteid algatada ja samuti neid väärikalt lõpetada.

Malevad!

Laske valmistada endi teadete jaoks meie ajakirja teadeteosakonnas avaldamiseks vastav päälkiri-soovitus. Saatke selleks 15 cm. pikkune ja kuni 3 cm. laiune tushijoonistus toimetusele.

Hundipoegade „Sinise“ karja laulikust, Tartust.

Kui hundipojad laagri aal' . . .

Hulk hundi- poegi pargis koos . . .

Hulk hundipoegi pargis koos
Kõigil seljas tugev noos!

Soo-oh, või pargis koos,
Kõigil seljas tugev noos.

Ilm oli pilves, päikse kettas
Taeva veerult alla vaatas.

Soo-oh või päikse ketas . . .

Pooles sääres liivas tammus
Kari järve suunas sammus

Soo-oh . . .

Metsa ääres puhkust peeti
Heina ladu ümber aeti

Soo-oh . . .

Selle teene eest siis pandi
Koka poisteks mürajandid

Soo-oh . . .

Viimaks jõuti järve randa
Kere tühjust kole kanda

Soo-oh . . .

Poisid moona laeva ootsid
Tühja kõhtu täita lootsid

Soo-oh . . .

Viimaks paistsid päikse valgel
Läikvad aerud metsa algel

Soo-oh . . .

Terve kraam siis laagri kanti
Vatsal hirmus laadung anti

Soo-oh . . .

Siis vast säeti telgid korda
Tulel aeti pada varda

Soo-oh . . .

Kokk see keetis alles tee
Mustema kui järve vee

Soo-oh . . .

Ometi ta kõhtu aeti
Leiva kanikaga kaeti

Soo-oh . . .

Roniti siis magama
Unenägu nägema

Soo-oh . . .

(Viisil: Kui vanapoiss oli suremas.)

Kui hundipojad laagri aal'
Kord istsid maha sööma
Siis vanahunt läks pangega
Haput piima tooma

Läks aga metsa mängima . .

Sää! hellkäpp loru jonni a'as
ei tahtnud piima juua
vaid ütles, nähes palli maas,
et targem seda lüüa

Läks aga metsa . . .

Eks toidu kaardil seisnud ju
Saab täna kana praadi
See tegi märjaks poja suu
ja kõhust tühja laadi

Läks aga metsa . . .

Pea kõlas juba trummi hääl,
Kokk oli lõpetanud,
veel seisis pada tule pääl
kuid praad oli valmis saanud

Läks aga metsa . . .

Siis killa kõlla kõlises,
ja säeti ani ritta,
Hellkäpakene kõige ees,
Kui terve laagri tita!

Läks aga metsa . . .

Hunt koka kõrval vahti peab
ja märgib portsjoone,
Sää! kõigile kauss suppi saab
ja üks tükk kana praadi.

Läks aga metsa . . .

Hellkõpale nutu vire suus,
Suur pisar voolas põske
Sest kokk ju oli alles uus,
kel praadimine raske.

Läks aga metsa . . .

Ta oli keetnud liha luud
ja teinud kondi suppi
Hellkäpakene pühkis suud
ja näris kondi juppi

Läks aga metsa . . .

Siis igakord kui laagri a'al
veel hunt läks piima tooma
hellkäpakene kohe jaol
kruus käes, ning hakkas jooma

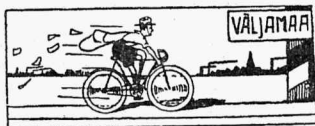
Läks aga metsa . . .

(Viisil: Kui Kungla rahvas.)

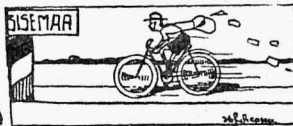
Eesti Skaut

on huvitav a ja k i r i

Alastakäik maksab skautidele ainult 50 senti.

TEATEID

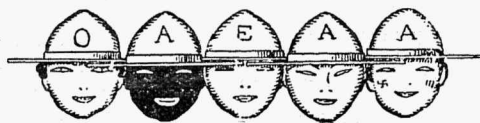

Toimetused palub saata teateid malevatest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 14. aprilliks 1930 a.

Saaremaa skaudijuhtide talvekonverents.

23-dal ja 24-dal veebruaril peeti Saaremaa Sk. M-va skaudijuhtide talvekonverents Pühäs, skautmaster Harry Haameri juures. Konverentsi moodus huvitavais juhi kohustusisse puutuvais küsimusis. Konverentsi töökavas oli ette nähtud ka kehalise kasvatusse tunnind, meie skaudi sõbralt, Anton Kask'ilt. Talvekonverentsil jõuti üksmeelsele otsusele asutada Saare malevasse skaudijuhtide ordu, mille ülesandeks oleks nooremaid juhte ettevalmistada meie suurele tööle vendluse taotlemisel. Talvekonverentsi töö moodus haruldaselt üksmeeles ja elavalt, jättes juhtidele parimaid teadmisi poiste juhtimiseks.

Adjutant.

Rahvusvahelisi teateid.

Soomes peetakse skautide suurlaager 3—13. juulil, Kaugasalas, Tamperele 20 klm. Eesti skaudid on kutsutud osavõtma ja sel puhul kavatsetakse korraldada sinna ekskursiooni.

Belgias pühitsetakse tänava riigi iseseisvuse 100. aastapäeva, sel puhul korraldavad mõlemad Belgia skaudiorgid ühise rahvusvahelise skautide laagri 4—18. augustini Liege'i lähedal, kus samal ajal suurejooneline näitus korraldatud. Osavõtt on võimaldatud 3. perioodis, 5 päeva kaupa, maks 20 belgat iga periood. Osavõtu sooviavaldused esitada kiires korras peastaabile.

Hollandis korraldatakse suurlaager 2—12. augustini, Ommeni läheduses. Osavõtt võimaldatud kuni 17 a. poistele hinnaga 42.50 guldenit, üle 17 a. poistele hinnaga 51 guldenit. Ligemaid teateid peastaabis.

Sk. Rahvusvaheline büroo on ülestõstnud üleilmlise vendlusmärgi asutamise küsimuse.

Ungari skautide maleva — Magyar Cserkészszövetség — soovib saada 20—30 aadressi Eesti skautidelt, kes sooviksid kirjavahetust ungari skautidega Saksa keeles. Aadressid saata Eesti Skaudi toimetuse.

Tallinna maleva staapi valiti Jüri Lossman vanemana, nskm. R. Treu, päälükuna ja nskm. R. Papp. abipäälükuna. Aukohtu koosseisu kuuluvad Männik, Pull, Stramberg.

Käesoleva n-ri tehniline toimetamine seisib skm. J. Tedersoni, ajakirja endise peatoimetaja käes.

Valga skautide malevast.

Võrreldes eelmiste aastatega on maleva tegevus palju intensiivsem. Malevasse kuuluvad praegu 6 rühma ja 7 karja. Linnas on 4 rühma ja sama palju karju. Maa rühmadest on üks Pukas ja teine Kuigatsis, karjadest üks Pukas, üks Vaalus ja üks koguni Viljandis. Liikmete üldarv on kaugelt üle 200. Kuid hellitatakse lootusi veel uute rühmade ja karjade tekkimiseks. Hiljuti lõppes elektrotehnika kursus, mille lõpul olid katsed selles erialas. Praegu on käimas aiandus kursus, sellest on osavõtma palutud ka gaidide maleva. Kevade poole katsutakse teoreetilised teadmised ära kasutada praktiliseks tööks. Kursuse lektoriks on agronoom hr. Vahtrik. Kavatsetakse korraldada topografia ja esimese abi kursused. Rühmades on pää rõhk salgatoöl. Salgatoöl elustamiseks on ellu kutsutud juhtide kool, mille vaimliseks juhiks on skm. A. Kasak. Pääle skautjuhtide kooli tahetakse ellukutsuda ka huntide treeningklass Selle juhiks hakkab nskm. F. Buschmann. Ligemal ajal korraldatakse rühmade ja karjade vahel kimmi ja morse võistlused, millede võitjad saavad teatud auhindu. Ka on hakatud juba eeltöid tege-ma jüripäeva peo jaoks. Pidu peetakse 30 aprillil. Esineksid gaidide ja skautide laulukoor hr. Kasaku juhtimisel, rühmadkarjad üksiketteastetega. Lõpuks oleks näidend, sk. mängud ja jalakeerutus. 1 mail kavatsetakse pidada Lõuna-Eesti malevate ühine nõupidamine. Siin esineksid mõned tarvilikkude referaatidega ja saaks arutada L.-E. malevate ühistööd, laagrid jne.

Hiljuti möödus ka maleva kuues aastapäev. Selle ajaga on maleva üle eland nii häid kui ka kurje päevi; loodame, et malevat nüüd külastavad ainult hääd päevad. Maleva staapi valiti maleva päälikuks I jsk. A. Eberling, abiks I jsk. E. Sulsenberg ja sekretääriks II jsk. E. Freirik. Kaks viimast on uued staabi koosseisus. *Lev.*

Tartu Gaidpere pühitses oma 9. aastapäeva 1. märtsil N. N. K. Ü-gu ruumes aktuse ja töötuse andmisega, milline kujunes kaunimaks kõigist senistest.

Ruumikas saal oli otse tuubitud kutsutud külalistest, päämiselt emadest, ning maitsekalt dekoreeritud, mille ümber paalistusena (korralikus vormis) rühmadena rivistatud maleva.

Sooje sõnu kokkutulnuile gaidide päävanemalt proua Hünersonilt, malev vanemalt preili Koch'ilt ja paljudelt teistelt.

Aruannetest selgub, et maleva koosneb ümarguselt 200-st liikmest ja üldine meeleolu näitab tõusu.

Järgneb õhtu ilusam osa — töötuse andmine. Ettevalmistusi selleks on tehtud kauemat aega ja väga põhjalikult, mitte ainult väliselt vaid ka hingeliselt, ühe kirikuõpetaja ja vanemate juhtide poolt. Tseremonii ise sünnib müstilise valguse all, mida levitavad rasvaküünlad kroonlühtrits ja kaks sambaile asetatud urni. Ilmuvad töötuse andjad ja asuvad kahelepoole altarit poolringi, ilmuvad lipud, tõuseb publikki mõjutatud silmapilgust, ning nüüd järgneb lühike, kuid asjalik jumala teenistus ja siis asutakse töötuse andmisele.

Pühaliku paiga keskpunkti ilmuvad m. vanem ja päalik. Läbi vaikuse kostab kutse esimesele gaidile, kõhklematult asub see ringi, ning nüüd algab maleva vanem: „Kas sa tead, mis nõuab Sinult Sinu au?“ gaid: „ta nõuab, et mind võib usaldada ja et ma olen aus ja õiglane.“ „Tunned Sa gaidi säädusi“ — „jah ma tunnen.“ Nüüd pärib mal. vanem, kas gaid soovib ausõnaga tõendada, et ta toimib nii nagu lubanud, selle päale tervitab gd. malevat — publikut ning tõstab siis kolm sõrme oma rühma lipu sihis ja ütleb töötuse; nüüd allkiri töötuslehele ja mal. v. tunnistas töötuse andja täieõigusliseks suure gaidipere liikmeks, käepigistused ja mal. p. kinnitab töötusmärgi rinnale. „See

märk on Sinu, võid teda kanda, seni kui oled seda väärt.“ Nii sündis see kõigi 20-ga üksikult.

Lõpuks gaidiring, kuhu ilmub ka nägus lillekorv mal. vanemale, lõpulaul, kuid keegi ei mõtlegi lahkuda — oli tunne; nagu oleksid kõik kooslijad töötuse annud, ei nad andsidki, sõnatult, tummalt, selle ilusa õhtu mõjul, igaüks eneses. „Lõndu.“

TOIMETUSELT

Meie ajakirja peatoimetaja ei ole veel raske haiguse tagajärgedest kosunud ja sellepärast pole loota tema tööleasumist veel niipea. Kuna skm. Grönberg juba enne haigestumist soovi avaldas kohalt lahkuda, siis on kerkinud üles küsimus, kellega teda asendada, et ajakirja ilmumist ja toimetamist normaal oludesse viia.

Räägitakse toimetaja kandidaadist nskm. V Kliimandist, kuid lõpulikult selgub küsimus muidugi Peastaabi koosolekul.

Ülalnimetatud põhjustel on ka käesoleva n-ri ilmumine viibinud.

Käsitöölised palume kirjutada alati paberi ühel poolel, muidu võib trüki ladumise juures eksitusi tulla, millised enam pole parandatavad.

Kaastöölisi palume tähelepanu pöörata ka kiijamärkide tarvitamisele, eriti aga tehnilisi teadmisi käsitavates kirjutistes, kuna muidu vigu ja arusaamatusi tekib.

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

Malevad	Liigete arv	Tellimised		Summa	
		Antavad	Antud	Tasuda	Tasutud
Lääne	45	23	45	11.50	—
Narva	241	124	159	62.—	49.50
Nõmme	98	51	44	25.50	22.—
Paide	156	81	67	40.50	33.50
Petseri	20	10	15	5.—	7.50
Pärnu	126	65	—	32.50	—
Rakvere	98	51	60	25.50	15.—
Saare	122	63	52	31.50	30.20
Tallinna	378	195	46	97.50	16.20
„hundip.“	79	40	—	20.—	—
Tartu	314	170	101	85.—	32.—
Valga	149	77	78	38.50	25.50
Võru	96	50	15	25.—	7.50
Kokku	1922	1000	682	500.—	248.90

Järgmine number ilmub Jüripäevaks Tartu skautide maleva erinumbrina.

